

Kelemen Attila beszéde a Millán, 2012. október 23.

Úgy egy órája érkeztem Nagyváradról. A jelenlévő többséggel ellentétben romániai magyar vagyok. Jogos a kérdés, mit keresek itt? Miért tartom fontosnak, hogy itt legyek veletek a Millán?

Talán nem mindenki tudja, hogy egy-két nappal az 1956 október 23-i budapesti események után a román hatóságok lezárták a határokat, és nagyon ügyeltek arra, hogy érdemi információ ne szivároghasson át. Elkezdődött a mérgezés is, a tervbe vett kolozsvári diáktüntetést a Securitate etnikai diverzióval hiúsította meg. Tudniillik nacionalistának és revizionistának állította be az '56-os magyar forradalmat. Temesváron és Bukarestben voltak tüntetések, de ezeket nagyon hamar, karhatalmilag semlegesítette a román vezetés.

A forradalom nélküli '56-os Románia elítélteinek száma megközelítette a tízezret. Az 1956 utáni években a katonai törvényszékek több tucat halálos ítéletet hirdettek: 45 végrehajtott ítéletről van tudomásunk, számuk ennél lényegesen magasabb lehet. Az események avatott értelmezői úgy látják, '56 egyféle ürügy lehetett a politikai tisztogatáshoz, a magyar közösség erőforrásainak fokozatos elvonásához.

Azóta sok minden változott. Talán csak hónapok kérdése, és a román-magyar határon már csak lassítani sem fog kelleni. Mégis önbecsapás lenne azt gondolni, hogy a határ eltűnt, vagy hamarosan eltűnhet.

Azt tapasztaltam, hogy a magyar politika, egészen különös módon, de újra és megint újraépíti a határt, még hozzá nem máshol, mint épp a magyar-magyar oldalon. Mondok példákat. Vajon az egykori SZDSZ-nek az az álláspontja, hogy az eurointegráció kellő védelmet hoz a magyar közösségeknek, nem volt-e tetszetős, ám a felelősségváró álláspont?

Vajon az, amikor az MSZP azzal riogatott, hogy a magyar munkaerőpiacot több millió romániai barbár szállhatja meg, nem volt-e minden politikai méltóság nélküli? Vajon hogyan értelmezhető az, hogy az erdélyiek autonómiáját retorikailag támogató Fidesz politikai franchise-okkal és marketing technikákkal kísérletezik Erdélyben?

Mi a közös ezekben a fejleményekben? Hogy a pillanatnyi magyarországi belpolitikai képletek határozzák meg a mindenkori határon túli politikát. Vagyis: a megoldás olcsó, de tartós hasznot nem hozhat.

Nem a bosszantás kedvéért mondom, de biztos lesz, aki számára sokkolóan hathat: Kolozsvárról nézvést Budapest van határon túl. Egymás határon túljai vagyunk. Ennek a nyilvánvalóságnak az elfogadása lehetne az egyedüli olyan alap, amire nemzetpolitikát méltósággal és felelősséggel lehet építeni.

Ti, itt a Millán nemet mondtok egy több mandátumos politikai korszaknak. Ahogy én erdélyi magyarként, ti sem tudtok azonosulni azokkal a szerepekkel, amiket a rendszer felajánlott a számotokra. És változtatni akartok, új kezdetet akartok.

Egy új magyar-magyar kezdet híve vagyok, amiben nincs hízelgés, udvarlás, nincs ellenségkép vagy kettős beszéd. Egy olyan nemzetpolitikát szeretnék, amiben sem én, határon túli, sem ti, határon túliak nem vagyunk politikai ürügyek.

Ez az üzenetem.

Ezért jöttem el a Millára.